

apud omnes, ut constat (a), fere gentes mos laude inoleuit dignissimus, ut mortuos suos eximiis honoribus dignos putarent superstites. Quid, quod sapientissimis cautum erat legibus, ut eorum memoriam religiose conseruarent. PLATO (b) ille diuinus nos reddit certiores de Graecis: Τὰς τε αὖ κατ' ἐνιαυτὸν τῶν ἤδη, τέλει ἐχόντων ἰσαίτως ἐπιμελίας τὰς κίσμον φερέσας ἀποδίδοναι, τῷ τε μὴ παραλέπειν μνήμην ἐνδελεχῆ παρεχόμενον, τούτῳ μάλιστα αἰεὶ πρεσβεύειν, δαπάνης τε τῆς δεδομένης ὑπὸ τύχης τὸ μέτριον τοῖς κεκμηκόσι νέμοντα. Ταῦτ' οὖν ποιῶντες καὶ κατὰ ταῦτα ζῶντες ἐκάστοτε ἕκαστοι, τὴν ἀξίαν αὖ παρὰ θεῶν καὶ ὕσσι κρείττοναί ἡμῶν κομιζόμεθα, ἐν ἐλπίσιν ἀγαθῶν διαγόντες τὸ πλεῖστον τοῦ βίου. Annuas quoque curas defunctorum, quae ornamentum afferunt, instaurare decet, et *nomina* quotidie *repetita memoria* semper parentes summopere *honorare*, impendio moderate pro fortuna vtentes. Si haec seruabimus, vitamque semper ita agemus singuli, digna a diis ceterisque natura nostra superioribus omnibus praemia reportabimus, plurimum bona cum spe viuentes. Cum hoc instituto Graecorum conueniunt quoque leges Romanae testante CICERONE (c): Deorum manium iura sancta funto. Hos leto datos diuos habento. Sic etiam reliqui huius vniuersi incolae antiqui Hebraei, Aegyptii, Persae, Germani aliique populi pro eo, quo quisque ducebatur, studio varia sacra, sacrificia, ludos, epulas, ferias, parentationes, laudationes funebres, pyramides, catacumbas monumenta, inscriptiones aliosque complures excogitarunt ritus, quibus amorem et honorem erga suos defunctos demonstrare volebant. Quamuis autem plerumque hi populi a vera aberrauerint via, mortuis suis diuinos exhibendo honores: Non omne tamen eorum, sed nimium et superstitiosum reiiciendum est studium. Non res, sed modus culpandus est. Sic enim ipse SIRACIDES (d): Laudemus, inquit, sane nobiles viros et nostri generis parentes, per quos multam sibi gloriam peperit Dominus, quae est eius ab omni aeternitate magnitudo. Qui in regnis suis dominati sunt, viri poten-

- (a) V. I. A. FABRICII Bibliographia antiquaria c. XXIII. p. 1019. seqq. Edit. amici nostri b. defuncti PAVLLI SCHAFFSHAUSENII, Hamb. 1760. 4.
(b) De Legib. Lib. III. p. 833. Edit. MARSELLII FICINI, Francof. 1602. f.
(c) De Legibus Lib. II. c. 9.
(d) Eccles. XLIII, 1. seqq.

76, 47